

Vedligeholdelse og Drift af selvejende Kirker. Københavns Magistrat havde taget Forbehold overfor denne Bevilling paa de 22 000 Kr., idet man ikke mente, at det Arbejde, der her var Tale om, nemlig en Nybygning ved Kristkirken, kunde komme ind under § 13 i Lov om Kirkers Bestyrelse, men at Midler til en saadan Nybygning maatte skaffes ad anden Vej. Københavns Borgerrepræsentation henviste denne Sag til Behandling i et Udvalg, som efter meget grundige Undersøgelser enstemmigt kom til det Resultat, at der var gode Grunde for Københavns Magistrat til at tage det Forbehold, der var taget, idet Udvalget var enig i, at Bevillingen ikke kunde afholdes af de omtalte Midler, der fremkommer ved Kirkeligningen til Dækning af Underskud ved Vedligeholdelse og Drift af selvejende Kirker. Københavns Borgerrepræsentation gav Udvalget enstemmig Tilslutning; uanset Partifarve var alle enige om, at det var utiladeligt at tage Midlerne af Kirkeligningen. Vi har altsaa her den Situation, at Kirkeministeriet staar med en Opfattelse af § 13 i Lov om Kirkers Bestyrelse, som hele Københavns Bystyre, Magistrat og Borgerrepræsentation, enstemmigt erklærer for at være i Strid med Loven. Det forekommer mig klart, at dette er et ganske overordentlig uheldigt Forhold. Den højtærede nuværende Kirkeminister har ikke noget Ansvar for Afgørelsen i denne Sag, men jeg kunde ønske at høre den højtærede Kirkeministers Mening om den, om han er enig i sin Forgængers Afgørelse af dette Spørgsmaal eller med hele Københavns Bystyre.

For øvrigt har denne Sag en Forhistorie, som jeg synes ikke kaster noget særlig flatterende Lys over de kirkelige Autoriteters Optræden i denne Sag. Ude ved Kristkirken gøres der med Sakristiet som Udgangspunkt et betydeligt socialt Arbejde: der holdes Møder for unge og gamle, der gøres et Arbejde for Afholdssagen, og der holdes Syskole. Lokalerne til dette Arbejde er efterhaanden blevet for smaa. Man ønskede derfor en Udvidelse af disse Lokaler, og da man sikkert indenfor Sognet var klar over, at man ikke kunde faa Midler til en saadan Udvidelse fra Kirkeligningen, gik man den eneste naturlige Vej: man begyndte en Indsamling i Sognet til denne Udvidelse af Menighedslokalerne. Men samtidig dermed kom der fra Kirkefonden Ønske om en Deling af Kristkirkens Sogn og om at faa en ny Kirke opført i den udskilte Del af Sognet. Hertil maatte man ogsaa have

en Indsamling i Gang, og det gik ikke at have to Indsamlinger løbende samtidig: en til Sakristiet og en til den nye Kirke. Derfor holdtes der et Møde i Menighedsraadet — jeg tror, det var den 2. Marts 1923 —, hvor Biskop Ostenfeld kom til Stede i sin dobbelte Egenskab, dels som Københavns Biskop, dels som Formand for den private Institution Københavns Kirkefond. Her naaede man da til Enighed om, at Indsamlingen til Sakristiet skulde standses, imod at Biskoppen lovede at skaffe de fornødne Midler dertil ved Laan paa Kirkens Formue eller paa anden Maade, og saa skulde der være frit Løb for en Indsamling til den nye Kirke i Sognet. Det vil altsaa sige, at de Midler, der her skulde skaffes til Veje, efter Biskoppens Løfte ved Laan paa Kirkens Formue eller paa anden Vis, i Virkeligheden skulde komme Københavns Kirkefond til gode, saaledes at der kunde være frit Løb for Indsamlingen til den nye Kirke. Jeg maa nu tilstaa, at dette kaster et ganske ejendommeligt Lys over Københavns Biskops Dobbeltstilling. Jeg vil mene, at det var paa Tide nu at faa taget det Spørgsmaal op til virkelig grundig Overvejelse og Afgørelse, om Københavns Biskop kan forene sin Stilling som saadan med sin Stilling som Formand for Kirkefonden. Det forekommer mig, at her er et Tilfælde, hvor denne Dobbeltstilling har vist sig at være uheldig. Det lykkedes imidlertid meget snart Biskoppen at faa Ministeriet til at gaa med til hans Betragtning af Sagen, idet man i Ministeriet allerede den 15. Marts resolverede, at Beløbet skulde tages af Kirkeligningen, og det sattes da til 15 000 Kr. Det viste sig dog snart, at dette Beløb vilde blive alt for lille, og derfor blev det i Oktober samme Aar forhøjet til 22 000 Kr., at fordele paa to Aar. Og den første Udbetaling af det Beløb, der var Tale om her, fandt Sted allerede den 1. Marts 1924. Jeg vil gerne bede om, at man fastholder denne Dato: 1. Marts 1924. For samtidig med at dette foregaar, sidder der her i Folketinget et Udvalg, som arbejder med nogle Ændringer, der var foreslaaet af den daværende Minister Appel, i Lov om Kirkers Bestyrelse, nogle ganske ubetydelige Ændringer. I dette Udvalg havde man faaet Interesse for Københavns Kirkefond, idet man havde faaet Nys om, at der ude ved Kristkirken foregik denne ejendommelige Transaktion, man kan næsten sige denne ejendommelige Handel mellem Københavns Biskop og Formanden for Køben-